

339. Szeretni vágyom

Johann Balthasar König
(1691 _ 1758)

Sze-ret - ni vá-gyom, lel-kem é - ke,

Sze-ret - ni té - ged, én e - rőm,

Tet-tel, se-rény mun-ká-ban ég - ve,

Solt-hat-lan vá-gyat é - re - zőn.

Hadd függ - jön é - gi fé - nye -

2. Én életem, szeretni téged, Mint leghívebb barátomat, Magasztaló dalt zengni néked, Ki annyi jóval látogat, Szeretni vágylak tégedet, Mint vőlegényemet!

3. Hogy oly későn találtalak meg, Szépséges és dicső Uram, S nem régtől vallak az enyémmek, Igaz békém, legfőbb javam, Búsítja, bántja szívemet, Hogy nem régtől szeret.

4. Eltévedtem, vakon futottam, Hiába is kerestelek, Tőled folyvást messzebb jutottam, Kergetve múló fényeket. Te vitted véghez most magad, Hogy megtaláltalak.

5. Te áldott nap, ó, hála néked, Hogy fényed rám világított! Áldom az égi üdvösséget: Fözloldott s megvidámított. Áldom szavad, dicső ajak: „Meggyógyítottalak!”

6. Többé ne hagyj eltévelyednem, Ó, tarts, ó tarts meg utadon, S ne hagyj utad-jártomban engem Megbotlanom, megállanom! Hass át meg át, áradj belém, Hatalmas égi fény!

7. Szeretlek, éltem koronája, Én Istenem, Te szent paizs, Jutalmat érte nem kívánva, A legnagyobb nyomorban is. Csak csüggyön égi fényeden, Míg megtörik szemem!

Angelius Silesius (1624–1677) – Vargha Ilona, Podmaniczky Pálné (1883–1954)